Evropski parlament
2014-2019

Dokument zasedanja

B8-0448/2017

28.6.2017

PREDLOG RESOLUCIJE

k vprašanju za ustni odgovor B8-0319/2017

v skladu s členom 128(5) Poslovnika

o oblikovanju ambiciozne industrijske strategije EU kot prednostne naloge za rast, delovna mesta in inovacije v Evropi
(2017/2732(RSP))

Paloma López Bermejo, Ángela Vallina, Merja Kyllönen, Jiří Maštálka, Kateřina Konečná, Neoklis Silikiotis (Neoklis Sylikiotis), Marie-Christine Vergiat, Eleonora Forenza, Martina Anderson, Marisa Matias, Dimitrios Papadimulis (Dimitrios Papadimoulis), Stelios Kuloglu (Stelios Kouloglou), Takis Hadzigeorgiu (Takis Hadjigeorgiou)
v imenu skupine GUE/NGL

B8-0448/2017

Resolucija Evropskega parlamenta o oblikovanju ambiciozne industrijske strategije EU kot prednostne naloge za rast, delovna mesta in inovacije v Evropi (2017/2732(RSP))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti členov 9, 151, 152, 153(1) in (2) ter 173,

– ob upoštevanju člena 174 PDEU o ekonomski, socialni in teritorialni koheziji, zlasti na območjih, ki jih je prizadela industrijska tranzicija,

– ob upoštevanju členov 14, 27 in 30 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. oktobra 2012 z naslovom Močnejša evropska industrija za rast in oživitev gospodarstva (COM(2012)0582),

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. oktobra 2016 o potrebi po evropski politiki za ponovno industrializacijo glede na nedavna primera Caterpillar in Alstom[1],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. marca 2011 o industrijski politiki za dobo globalizacije[2],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. aprila 2016 z naslovom Digitalizacija evropske industrije – izkoriščanje vseh prednosti enotnega digitalnega trga (COM(2016)0180),

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. septembra 2016 o socialnem dampingu v Evropski uniji[3],

– ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah, zlasti njenih členov 22 in 23 o ekonomskih in socialnih pravicah ter pravici do dela,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. junija 2017 o digitalizaciji evropske industrije[4],

– ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 29. maja 2017 o prihodnji strategiji EU na področju industrijske politike,

– ob upoštevanju vprašanja Komisiji o ambiciozni industrijski strategiji EU kot prednostni nalogi za rast, delovna mesta in inovacije v Evropi (O-000047/2017 – B8-0319/2017),

– ob upoštevanju člena 128(5) in člena 123(2) Poslovnika,

[1] Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0377.
[2] UL C 199E , 7.7.2012, str. 131.
[3] Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0346.
[4] Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0240.

A. ker evropska industrija predstavlja več kot polovico izvoza EU in 65 % naložb na področju raziskav in razvoja in ker zagotavlja več kot 50 milijonov delovnih mest (v obliki neposrednih in posrednih delovnih mest, kar je 20 % vseh delovnih mest v EU);

B. ker 65 % porabe zasebnega sektorja za raziskave in razvoj prihaja iz predelovalne industrije in je zato okrepitev naše industrijske baze bistvena za ohranjanje strokovnega znanja in izkušenj v EU;

C. ker se je predelovalni sektor v Evropski uniji med letoma 2008 in 2013 zmanjšal za 7 %;

D. ker so zaradi upada proizvodnje v predelovalnem sektorju med letoma 2007 in 2016 zlasti prizadeta gospodarstva v južnem delu Evropske unije;

E. ker je ponovna industrializacija za obrobna gospodarstva Evrope bistvenega pomena, da se ne bi pojavila ekonomska neravnotežja znotraj EU; ker si je treba prizadevati za razvoj industrije z namenom, da bi rast in ustvarjanje kakovostnih delovnih mest združili z družbeno in okoljsko trajnostjo;

F. ker je evropsko industrijo prizadel močan upad povpraševanja na domačem trgu zaradi učinka varčevalnih ukrepov na plače, javno porabo in znižanje davkov, zaradi česar nenehno izgublja delovna mesta in se sooča z upadom industrijskih naložb, to pa niso dobre napovedi za potrebno oživitev evropskega gospodarstva;

G. ker je za zagotovitev kohezije v evropskem gospodarstvu pomembno spodbujati raznoliko industrijsko bazo v vseh državah članicah, s čimer bi se izognili preveliki koncentraciji proizvodnje z visoko dodano vrednostjo v le nekaj državah;

H. ker so raziskave, razvoj in inovacije v tem sektorju bistvene za evropsko industrijo; ker zapiranje obratov pogosto povzroči nepopravljivo izgubo tehnologije, znanja in spretnosti ter razvrednotenje znanja industrijske delovne sile;

I. ker je bistveno, da so pri spopadanju z globalnimi izzivi (kot so podnebne spremembe) energijska učinkovitost, učinkovita raba virov in krožno gospodarstvo v središču prenove evropske industrije;

J. ker je učinkovita in dosledna industrijska politika, ki zmore okrepiti proizvodno bazo v vseh državah članicah, edini način, da se izognemo hitremu slabšanju socialnih razmer v industrijski politiki, koheziji in razvoju;

K. ker velike industrijske multinacionalke pogosto uporabljajo taktične selitve proizvodnje in izrabljajo obstoječe zakonodajne vrzeli na področju davkov in insolventnosti, da bi s prenosom premoženja iz ene države v drugo čim bolj povečale dobiček, s čimer ogrožajo industrijsko strukturo držav članic;

L. ker so za uspešno evropsko industrijo potrebne javne naložbe in ambiciozna javna politika na področju inovacij, ki bo podpirala proizvodnjo visokokakovostnih, inovativnih in energijsko učinkovitih proizvodov ter spodbujala trajnostne procese;

M. ker je za evropsko industrijsko strategijo bistveno, da oblikuje digitalizacijo na socialno

pravičen način, saj sedanja digitalizacija industrije zaradi razvrednotenja znanja in oddaje proizvodnje v zunanje izvajanje ali podizvajalcem zaostruje obstoječe trende negotovih delovnih razmer v predelovalni industriji; ker digitalizacija v okviru krožnega gospodarstva ponuja tudi priložnost za izboljšanje odpornosti in trajnosti gospodarstva; ker je bistveno, da se z vključevanjem socialnih partnerjev predvidi potreba po novih znanjih in spretnostih v spreminjajočem se digitalnem okolju, da bi s prispevkom delodajalcev in držav članic delavcem zagotovili ustrezno usposabljanje; ker predstavljata robotizacija in digitalizacija poseben izziv na področjih interakcije med roboti in ljudmi ter zasebnosti podatkov, ki ga je treba reševati z ustrezno zakonodajo;

N. ker mora pravična mednarodna trgovina z industrijskimi proizvodi spoštovati pravice delavcev, okoljske predpise ter druge socialne in davčne standarde;

O. ker so ženske v industriji zdaj premalo zastopane in so izključene iz večine znanstvenih, inženirskih in menedžerskih delovnih mest ter višjih vodstvenih položajev;

Spodbujanje realnega gospodarstva s trajnostno politiko za ponovno industrializacijo

1. poudarja ključno vlogo industrije kot gonila rasti, zaposlovanja in inovacij v Evropi;

2. poudarja pomen krepitve in posodobitve industrijske baze v Evropi, krepitve evropske kohezije z javnimi naložbami in usklajene evropske industrijske politike, ki bo prispevala k trajnostni posodobitvi in regionalni koheziji, in sicer s teritorialnim pristopom;

3. poziva Komisijo, naj do začetka leta 2018 skupaj z državami članicami pripravi zakonodajni predlog za strategijo Unije za dosledno in celovito industrijsko politiko, usmerjeno v ponovno industrializacijo Evrope, ki bo vzpostavila konkreten akcijski načrt z ambiciozno zastavljenimi cilji in časovnim okvirom za zakonodajne in nezakonodajne ukrepe za dosego teh ciljev; poziva Komisijo, naj strategijo pripravi na podlagi ocene učinka vključevanja industrijske politike v strateške politične pobude in tesnega dialoga z deležniki, vključno s socialnimi partnerji in akademsko sfero; poudarja, da mora ta strategija Unije temeljiti med drugim na digitalizaciji (zlasti vključevanju pametnih tehnologij, analitike velepodatkov in robotike v industrijske vrednostne verige), trajnosti, krožnem gospodarstvu, energijski učinkovitosti in zadostnih sredstvih; meni, da bi moral evropski regulativni okvir industrijskim panogam omogočiti, da se prilagajajo spremembam in predhodno ukrepajo, s čimer bi pripomogle k ustvarjanju kakovostnih delovnih mest, rasti in regionalni konvergenci;

4. poziva k regionalno uravnoteženi industrijski strategiji, ki bo lahko zapolnila vrzel med bolj in manj industrializiranimi regijami držav članic in pomagala doseči cilje regionalne konvergence;

5. poziva k reviziji politike konkurence in pravil o državni pomoči, da bi se olajšale javne naložbe, namenjene ohranjanju socialne in regionalne kohezije, nadaljnjemu podpiranju ekološkega prehoda, izboljšanju delovnih in okoljskih standardov ter obravnavanju vprašanj v zvezi z javnim zdravjem;

6. obsoja varčevalne politike v Evropi, ki zmanjšujejo povpraševanje po zasebnih in javnih subjektih;

7. poziva države članice, naj izterjajo vsa sredstva, namenjena podpori podjetjem v obliki subvencij, davčnih ugodnosti, znižanj cen zemljišč itd., če se podjetje odloči, da bo proizvodne obrate premestilo ali zaprlo;

8. poudarja, da so ženske glede na razpoložljive statistične podatke in raziskave premalo zastopane na večini znanstvenih, inženirskih in menedžerskih delovnih mest in višjih vodstvenih položajev; ženske so izjemno slabo zastopane v izobraževanju na naravoslovnem, tehnološkem, tehničnem in matematičnem področju in z njimi povezanimi poklici, saj predstavljajo samo 24 % strokovnih delavcev v znanosti in inženirstvu; poudarja, da so strokovnjakinje v predelovalni industriji prednost za EU, ki potrebuje vse razpoložljive vire, da bi se dokončno izvila iz gospodarske in finančne krize in se zmogla soočiti s spremembami v širši družbi; poziva Komisijo, naj opredeli izzive in ovire, s katerimi se soočajo ženske, ter spodbuja in podpira enakost pri plačah in dostopu do vseh delovnih mest;

9. poudarja vlogo malih in srednjih podjetij kot hrbtenice industrije EU in opozarja, da je treba oblikovati industrijsko politiko EU, ki bo upoštevala njihove posebnosti; opozarja zlasti na pomen javnih in regionalnih bank za industrijski razvoj in dostop malih in srednjih podjetij do financiranja; poudarja pomen delavskih zadrug in drugih akterjev socialnega gospodarstva za razvoj industrije, zlasti na regionalni ravni, in poziva EU, naj razvije industrijsko politiko, ki bo prilagojena njihovim potrebam;

10. je prepričan, da bi bilo treba evropsko industrijo obravnavati kot strateško prednost; poudarja, da bo samo trdna in odporna industrija državam članicam omogočala, da se spopadejo z različnimi izzivi, vključno s ponovno industrializacijo, prehodom na trajnost in ustvarjanjem kakovostnih delovnih mest; poudarja, da morajo biti Komisija in države članice bolje pripravljene na takšne socialno-ekonomske razmere ter zagotoviti trajnost našega industrijskega omrežja;

Zaščita pravic delavcev in socialnih pravic

11. poziva države članice, naj z zakonodajo ali kolektivnimi pogodbami zagotovijo ustrezno socialno varstvo, delovne pogoje in dostojne plače ter učinkovito varstvo pred neupravičenim odpuščanjem;

12. obsoja pomanjkanje resnične dolgoročne industrijske politike EU; poziva k industrijski politiki, ki bo omogočala udeležbo države v strateških industrijskih panogah, vključno z nacionalizacijo, da bi se ohranili in razvili ključni sektorji proizvodnje in zaščitila delovna mesta;

13. poudarja pomen spretnosti in kvalifikacij delavcev ter opredelitve aktivne strategije za njihovo izboljšanje skupaj s socialnimi partnerji; poziva k industrijski politiki, ki bo zagotavljala, da se bo to znanje razvijalo in priznavalo kot pomembna prednost evropske industrije; poziva, naj se pri ocenjevanju donosnosti proizvodnje v katerem koli obratu upošteva ohranjanje industrijskega strokovnega znanja in kvalificirane delovne sile;

14. poziva EU in države članice, naj zagotovijo ustrezna finančna sredstva za usposabljanje in ukrepe oživitve, da bi podprli evropsko industrijo v kritičnih prehodnih obdobjih, in vztraja, da je treba Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji uporabiti za pomoč

delavcem pri reševanju njihovih tovarn in ohranjanju delovnih mest, ne pa za pospeševanje zapiranja obratov;

15. poudarja vlogo socialnih partnerjev pri razvoju skladne industrijske strategije, ki mora vključevati socialno razsežnost, da bi zagotovili, da pravice delavcev ne bodo ogrožene zaradi sedanje industrijske tranzicije;

Uskladitev trgovinske in industrijske politike

16. opozarja na negativen vpliv trgovinskih sporazumov, kot sta CETA in TTIP, na evropsko industrijo;

17. poudarja, da bi morali trgovinska in naložbena politika prispevati k trajnostnemu razvoju, ustvarjanju kakovostnih delovnih mest in spodbujanju visokih socialnih in okoljskih standardov;

18. poudarja, da je treba v trgovinski politiki EU preprečiti spodbujanje protikonkurenčne prakse, vključno s socialnim in okoljskim dampingom;

19. poudarja, da se evropska industrija sooča s svetovno konkurenco, zato poziva Komisijo, naj ponovno preuči opredelitve trgov in veljavni nabor pravil EU o konkurenci ter v njih upošteva razvoj ustreznih svetovnih trgov; poleg tega jo poziva, naj ponovno preuči konkurenčno pravo EU, da bi se pri obravnavanju svetovnih tekmecev upoštevali socialni, davčni in okoljski standardi, s čimer bi se izognili novim oblikam dampinga;

20. poudarja potrebo po dosledni in učinkoviti protidampinški in protisubvencijski strategiji EU, skladni s pravili Svetovne trgovinske organizacije, ki bo upoštevala vse vrste dampinga, vključno s pomanjkanjem skladnosti z mednarodnimi socialnimi, okoljskimi in davčnimi standardi;

Digitalizacija industrije

21. meni, da so vseprisotni trendi globalizacije in digitalizacije za evropska podjetja in njihove zaposlene največji izziv, hkrati pa zaradi svojega zelo dinamičnega razvoja in horizontalne narave postavljajo pred preizkušnjo oblikovalce politik; zato je prepričan, da bi bilo treba prilagoditi evropsko politiko, da bo v tem hitro se spreminjajočem kontekstu lahko podprla evropsko industrijsko rast in zagotovila kakovostna delovna mesta v predelovalni industriji; poudarja, da mora nova strategija na področju industrijske politike uskladiti različna politična področja – predvsem področje trgovine, okolja, raziskav, naložb, konkurence, energetike in podnebnih sprememb – z industrijsko politiko, da bodo tvorila enoten in usklajen pristop; je prepričan, da mora strategija na področju industrijske politike horizontalne elemente pametno združiti s posebnimi pristopi za pomembne strateške sektorje;

22. v zvezi s tem poudarja, da je treba pospešiti javne naložbe v povezljivost prek 5G in optičnih vlaken kot instrument za konvergenco in zagotavljanje trdnega temelja digitalne infrastrukture za evropsko industrijo; poudarja, da sta v tem sektorju potrebna javni nadzor in regulacija, da bi bolje služil potrebam spreminjajočega se gospodarstva in da ne bi prišlo do digitalnega razkoraka; poudarja, da je treba prehod časovno načrtovati in zagotoviti dovolj spektra za sedanje uporabnike, kot so radijske in

televizijske postaje, glede na pomen teh ustanov za evropsko kulturno in ustvarjalno industrijo;

23. meni, da so lahko grozdi in sinergije med malimi in srednjimi podjetji, industrijskimi akterji, obrtniškim sektorjem in drugimi deležniki uspešen model za spodbujanje digitalne proizvodnje in inovacij; opozarja na temeljno vlogo javnega sektorja pri ustvarjanju novega digitalnega znanja in inovacij; poudarja pomen digitalizacije pri spremembah poslovnih modelov ter poziva EU in države članice, naj zagotovijo, da bo delovna zakonodaja tako prilagojena novemu okolju, da bo ohranjala pravice delavcev ter krepila kolektivna pogajanja;

24. poziva k spodbujanju prečnih združenj za inovacije, da bi spremenili sedanje razmere, v katerih se inovacijski potencial v industrijski politiki zatira s silosnim pristopom; meni, da so za doseganje tega cilja javne naložbe strateškega pomena, in poziva EU, naj podpira javne naložbe v inovacije;

25. opozarja na pomembno vlogo standardizacije, vključno z razvojem odprtih standardov, in se zavzema za odločno usmeritev v pozitivno vodilno vlogo EU v mednarodnih organizacijah za standardizacijo;

26. poudarja vlogo, ki jo lahko imajo javna naročila pri pospeševanju novih industrijskih digitalnih inovacij in tehnologij; vendar opozarja, da se digitalizacija javnih storitev ne sme uporabiti za spodbujanje varčevalnih ukrepov v javnem sektorju ali za zmanjšanje potrebnih fizičnih storitev; v zvezi s tem poziva k vključevanju zaposlenih v javnem sektorju v opredeljevanje in izvajanje javnih digitalnih strategij;

Povezovanje industrijske politike in ciljev prehoda

27. poudarja potrebo, da se v celoti izkoristi potencial javnih naložb in industrije z vidika okoljske tehnologije ter da se zagotovi, da industrija stalno razvija in razširja najboljše razpoložljive tehnologije in nastajajoče inovacije, kar ustvarja konkurenčno prednost za evropsko industrijo, ki bi si morala prizadevati za ponudbo najbolj trajnostnih izdelkov z najnižjimi stroški v življenjskem ciklu;

28. poudarja, da bi morala industrija imeti koristi od razvoja projektov energije iz obnovljivih virov, in v zvezi s tem opozarja na pomen lastne proizvodnje oziroma dvostranskih sporazumov med proizvajalci obnovljive energije in industrijo kot način za znižanje stroškov energije v industriji in hkratno spodbujanje razvoja energije iz obnovljivih virov; poziva države članice, naj v zvezi s tem prevzamejo najboljšo prakso, zlasti v energetsko intenzivnih panogah; izraža obžalovanje, ker skladi EU, vključno z Evropskim skladom za strateške naložbe, skromno podpirajo projekte na področju energije iz obnovljivih virov, in poziva, naj se proračun EU bolj usmeri v projekte za gospodarstvo, temelječe na obnovljivih virih energije, in krožno gospodarstvo, da bi zagotovili trajnostni industrijski in gospodarski razvoj v EU;

29. poudarja potrebo po vključevanju okoljskih vidikov v druga politična področja, kot so gospodarstvo in industrija, raziskave in inovacije, da bi tako omogočili skladen in skupen pristop; meni, da bi bilo treba za reševanje skupnih izzivov ukrepe znotraj Unije dopolniti z okrepljenimi ukrepi na mednarodni ravni in sodelovanjem s tretjimi državami;

30. poudarja, da je treba zagotoviti zadostno financiranje za regije, ki so jih najhuje prizadele strukturne spremembe, kot so premogovniška območja, in poziva, naj se instrumenti, kot je „sklad za pravičen prehod“, usmerijo v industrijski razvoj v teh regijah, s čimer bi se jim zagotovile alternativne gospodarske priložnosti na dolgi rok;

31. poziva h korenitemu napredku pri uresničevanju trajnosti ter pri upoštevanju socialnih meril in meril zaposlovanja v povezavi s porabo sredstev EU;

32. meni, da mora biti ohranitev pravic delavcev ter visokih standardov varstva potrošnikov, zdravja in okolja ključni element vsake politike ponovne industrializacije;

33. poziva, naj industrijska politika EU temelji na jasnih ciljih in kazalnikih – vključno z ambicioznimi cilji glede energijske učinkovitosti, virov in podnebja – ter na pristopu življenjskega cikla in krožnega gospodarstva;

34. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.